

Camilla Sabroe Larsen – 41 år

Mit nye hørende liv ..

Da jeg blev født, blev jeg født normalt hørende. Jeg havde ingen hørenedsættelse.

Da jeg var omkring 6 mdr., fik jeg en slem omgang mæslinger med meget høj feber og feberkramper til følge. Som helt lille var jeg uheldig at få en del af de børnesygdomme man kan få raget til sig.

Nogle år senere, da jeg var 4 – 5 år, begyndte familien, især min mormor som var sygeplejerske, at lægge mærke til at jeg nogle gange svarede i øst når de spurgte i vest og at jeg ikke altid reagerede på lyde. Og de var til sidst helt overbevist om at jeg havde problemer med hørelsen da jeg ikke reagerede på larm da min mormor brugte grydelåg til at larme med for at se om jeg reagerede.

Men en af årsagerne til at der gået så lang tid før det gik op for min familie at jeg havde problemer med hørelse skyldes at jeg blev hurtigt god til at mundaflæse. Og så er det man tænker, hvordan man lærer sig selv, at mundaflæse. Jeg tror på at, det er et overlevelsesinstinkt, der dukker op til overfladen for at kompensere for den sans der pludselig mangler.

Så mine forældre fik en henvisning til Børne-Døve Klinikken i København, der havde erfaring med børn og hørenedsættelser. Og her blev mit høretab konstateret, svær tunghør. Det blev konstateret, at jeg havde høretab ned til 110 decibel. De anbefalede, at jeg fik et kropsbåren høreapparat, men jeg var ikke interesseret i at have sådan en kasse hængende om halsen og sagde at jeg ville have høreapparater. Man mente ikke at jeg ville få gavn af dem, men gav det en prøve, selv om jeg havde et godt talesprog allerede. Ingen havde forventet, at jeg ville få så meget gavn af dem, som jeg gjorde. Efter en prøvetid, hvor vi skulle komme tilbage og give feedback på hvordan det var gået med dem, var selv audiologerne på klinikken positivt overraskede.

Hvorfor jeg blev hørehæmmet er der ingen der kan sige med sikkerhed, men vi er overbeviste om, at den høje feber jeg havde mens jeg havde mæslinger, har sin del af skylden.

Indtil 2008 gik jeg med analoge høreapparater, jeg havde klaret mig fint med dem, men kunne nu mærke at der måtte mere power på da jeg var begyndt at mærke effekten fra

dem ikke var helt så god igen. Så jeg skiftede fra analoge til digitale høreapparater. Det var noget af en omvæltning, for nu var lyden ikke i stereo længere men i surround og folk snakkede som Darth Vader med deres stemmer den første stykke tid. Men jeg lykkedes at vænne mig til den nye mekaniske lyd apparaterne gav mig.

I Februar 2010 rejste jeg med min kæreste på en uges ferie til Paris, i marts måned et par uger efter vi var kommet hjem lagde jeg mærke til at jeg havde en følelse af at have en prop i det ene øre konstant og hørelsen på det øre var slet ikke god. Jeg var flere gange op til ørelæge hvor vi forsøgte at behandle med øredråber, penicillin men intet hjalp. Jeg måtte til sidst efter en samtale med overlægen på audiologisk afdeling, i maj måned, indse at jeg var nået til det punkt hvor jeg skulle søge om hjælpemidler til at kunne klare at tale i telefon.

I oktober kommer jeg til en samtale med hørekonsulent Kirsten Worsøe og undervejs i samtalen spørger Kirsten mig: "Er du nogensinde blevet anbefalet at få Cochlear Implant?" Øhh pas, nej det er jeg ikke. Og hvorfor det anede jeg ikke, selv om mit høretab/hørerest i alle mine år har ligget meget langt nede på hørekurven Men efter nogen tids overvejelse kontakter jeg Kirsten Worsøe og siger at jeg gerne ville indstilles til operationen, for jeg var klar over at der var to veje fremover for mig. Den ene var at høreresten ville være stadigvæk faldende og jeg til sidst ville stå uden nogen hørelse og den anden var at få opereret CI ind på det dårligste øre og håbe at den gav det spark opad hørermæssigt som både Kirsten og jeg satsede på.

I august 2012 fik jeg indopereret CI på mit højre øre, og da jeg fik koblet lyden til var jeg meget spændt på om jeg ville kunne forstå stemmerne med det samme eller ville de lyde som Anders And eller Fedtmule, men til min store glæde kunne jeg fører samtaler med familien, også ude i trafikken så lykken var stor for mig. Stemmerne lød som de stemmer jeg var vant til.

Nu har jeg haft CI i 2 måneder og i løbet af de to måneder er der sket en kolossal udvikling for mig hørermæssigt, lyde bliver genkendt og lyde jeg ikke har kunne opfange før kan jeg pludselig høre. Fjernsyn og tale i mobiltelefon kan jeg igen klare. Men den ultimative glæde for mig ved denne her operation er at den har givet mig en klar forbedring i samtaler med mennesker jeg kender og møder. Nu siger jeg ikke længere "hvad?" men hører hvad de siger og kan svare prompte på det de spørger mig om eller fører en samtale uden at være usikker på om jeg hører rigtigt. Så bare det at kunne høre det igen uden at skal anstrenge mig for at opfatte hvad der bliver sagt, er en stor glæde men der er stadigvæk lang vej. Og hver dag er en ny dag med nye udfordringer og nye lyde der skal læres. Ja jeg skal vænne mig til at verden faktisk er meget larmende :D

Den 12/10/12 af Camilla

Følg min blog her: <http://camilla.sabroelarsen.dk>